

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚA DE URGENTĂ privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

Având în vedere reglementările actuale potrivit cărora soluționarea contestațiilor depuse de contribuabilii pentru actele administrative emise de organele fiscale centrale sunt soluționate tot de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin structurile sale subordonate,

întrucât această stare de fapt și de drept creează premisele afectării principiului obiectivității în soluționarea contestațiilor generând, în același timp, diminuarea încrederii contribuabilului în sistemul recursului grațios,

considerând că Agenția Națională de Administrare Fiscală se află în poziția de a impune sarcina fiscală ce revine fiecărui contribuabil cât și sarcina de a-și cenzura propriile decizii de impunere sau acte emise în procedurile de stabilire a creanțelor fiscale

luând în considerare că odată emisă decizia de soluționare a contestației aceasta este definitivă în sistemul administrativ, ceea ce înseamnă că decizia nu mai poate fi revocată chiar dacă se constată că aceasta nu este fundamentată sau dacă anterior ori ulterior emiterii deciziei de soluționare a contestației s-a pronunțat o hotărâre judecătorească de către Înalta Curte de Casație și Justiție, fie pe calea hotărârii interpretative sau a recursului în interesul legii, prin care se adoptă o soluție diferită de cea din decizia de soluționare a contestației, respectiv o hotărâre CJUE care în mod evident, se poate aplica în cadrul soluționării contestației administrative

întrucât în procedura fiscală Agenția Națională de Administrare Fiscală emite legislația subsecventă dată în aplicarea Codului de procedură fiscală,

în considerarea faptului că Agenția Națională de Administrare Fiscală asigură și administrarea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale reglementate de Codul fiscal, emite instrucțiunile referitoare la procedurile de administrare a acestora,

luând în considerare faptul că actualului Cod de procedură fiscală i s-au adus modificări prin Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobată cu modificări și completări de Legea nr. 150/2018, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, ș.a.

măsurile adoptate la nivelul Codul de procedură fiscală vizând îmbunătățirea echilibrului în relația dintre contribuabili, pe de o parte, și organele fiscale, pe de altă parte, bază pentru creșterea încrederii contribuabililor în sistemul fiscal,

și luând în considerare întârzierile în elaborarea în timp util a legislației secundare, cu consecințe negative asupra mediului de afaceri, în ceea ce privește managementul financiar și planul afacerilor, întrucât prevederile din actele normative de nivel primar nu sunt corelate cu actele normative de nivel secundar, făcând astfel imposibilă aplicarea efectivă a normelor de nivel primar, în vigoare, cu consecințe negative asupra comportamentului fiscal al contribuabililor, precum și asupra colectării obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat,

având în vedere necesitatea consolidării raportului drepturi/obligații dintre contribuabil și organul fiscal, clădirii unei relații de încredere și cooperare și îmbunătățirii, pe această bază, a conformării voluntare în ceea ce privește obligațiile fiscale,

pentru asigurarea coerenței și voinței legiuitorului în procesul de emitere a legislației subsecvente legislației fiscale,

având în vedere că, așa cum rezultă din funcțiile aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice, această instituție gestionează domeniul financiar-fiscal al României, urmărind asigurarea funcționalității întregului sistem organizațional al statului, prin instituirea cadrului legal pentru colectarea veniturilor publice și urmărirea cheltuielilor astfel încât să determine stabilitatea bugetară și, pe cale de consecință, a echilibrului social și economic, elemente care privesc securitatea națională.

ținând cont de faptul că, atribuțiile ce intră în sarcina Ministerului Finanțelor Publice sunt extinse prin preluarea de către această instituție a unor atribuții suplimentare, cu un grad de complexitate ridicat, în domeniul legislației secundare și terțiare fiscale, precum și în domeniul soluționării contestațiilor formulate împotriva unor titluri de creanță, precum și a altor acte administrative fiscale emise de organul fiscal central,

în vederea eliminării diferențelor salariale existente între instituțiile publice care gestionează cele două categorii de bugete, național și cel al Uniunii Europene, este necesară adoptarea măsurilor propuse,

pentru a evita materializarea riscului creării de disfuncționalități în activitatea specifică a ministerului, una dintre prioritățile de resurse umane este fidelizarea și atragerea de personal calificat în domeniile specifice ministerului, o sarcină dificilă, în condițiile în care nivelul de salarizare este inferior altor instituții publice de la nivelul administrației publice centrale.

având în vedere că politica de motivare financiară a personalului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice este dependentă de cadrul legal aplicabil în domeniu, existând un spațiu limitat de manevră în ceea ce privește crearea unor condiții specifice de salarizare pentru personalul aparatului propriu al ministerului.

se impune astfel recunoașterea rolului și locului salariaților din aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice în cadrul administrației publice centrale pentru a asigura cadrul motivant și nu descurajator al acestui act normativ pentru aceștia, precum și pentru a sublinia unicitatea și specificitatea activității derulată de M.F.P.,

așa cum reiese și din Analiza Funcțională și Analiza Instituțională realizată la nivelul Ministerului Finanțelor Publice de către experții Băncii Mondiale, personalul calificat demisionează după câțiva ani, pentru a căuta alte oportunități de dezvoltare a carierei, de regulă la instituții publice cu salarii semnificativ mai mari.

Începând cu 01.01.2018 la nivelul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice acest fenomen a luat amploare printr-o creștere exponențială a migrării angajaților bine pregătiți din diferite domenii de activitate ale instituției (ex. buget, economic, juridic, achiziții publice, etc.) către alte instituții publice unde pachetul salarial a devenit mai atractiv, ulterior intrării în vigoare a Legii – cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

În plus promovarea în regim de urgență a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului se justifică în contextul în care Ministerul Finanțelor Publice se confruntă cu o serie de procese aflate pe rolul instanțelor de judecată din întreaga țară având ca obiect eliminarea unor

discrepanțe rezultate din neaplicarea în integralitate a prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de faptul că instanțele pronunță hotărâri judecătorești în favoarea salariaților, impactul financiar al punerii în executare a sentințelor judecătorești asupra bugetului general consolidat putând fi semnificativ, adăugându-se la hotărârile judecătorești executorii pronunțate în anii anteriori.

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 18, alineatul (5), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) contribuabilului/plătitorului care comunică cu organele fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță potrivit art. 79.”

2. Alineatul (3) al articolului 270 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Organul fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat întocmește dosarul contestației, precum și referatul cu propuneri de soluționare și le înaintează, în termen de cel mult 5 zile de la data primirii, organului de soluționare competent.”

3. Articolul 272 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 272

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva titlurilor de creanță precum și împotriva altor acte administrative fiscale emise de organul fiscal central se soluționează de către structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Activitatea de soluționare a contestațiilor se realizează de către structura specializată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice atât la nivel central, cât și la nivel teritorial.

(3) Competența și atribuțiile structurii specializate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și a structurilor teritoriale de soluționare a contestațiilor **se stabilesc prin ordinul ministrului finanțelor publice.**

(4) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de organele fiscale locale se soluționează de către aceste organe fiscale.

(5) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități.”

4. Alineatul (5) al articolului 274 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Decizia se semnează de către conducătorul structurii de soluționare a contestației sau de persoana cu funcție de conducere împuternicită de acesta, după caz.”

5. După articolul 281 se introduce un nou articol, art. 281¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 281¹

Revocarea deciziei de soluționare

(1) Decizia emisă în soluționarea contestației poate fi revocată, de către organul emitent, la cererea contribuabilului/plătitorului, în următoarele situații:

a) nu s-a avut în vedere aplicarea la speță a anumitor dispoziții legale care ar fi schimbat fundamental soluția adoptată;

b) ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se emite o decizie de către Comisia fiscală centrală care oferă o altă interpretare dispozițiilor legale incidente speței;

c) anterior sau ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se adoptă o hotărâre judecătorească a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României fie în interpretare fie un recurs în interesul legii care dictează o anumită practică judiciară pentru problematica supusă analizei diferită de cea din decizia de soluționare a contestației;

d) anterior sau ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se adoptă o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene care, în mod evident, este contrară deciziei din soluționare a contestației administrative.

(2) Cererea prevăzută la alin (1) poate fi depusă:

a) în cazul deciziilor de soluționare a contestațiilor prin care s-a formulat acțiune în contencios administrativ până la data la care instanța judecătorească de fond soluționează litigiul;

b) în cazul deciziilor de soluționare a contestațiilor prin care nu s-a formulat acțiune în contencios administrativ în termen de un an de la data comunicării deciziei de soluționare, chiar dacă obligația fiscală a fost stinsă.

(3) Cererea de revocare se soluționează prin decizie de admitere sau respingere. Împotriva deciziei de respingere se poate formula, acțiune la secția de contencios administrativ a tribunalului competent.”

Art. 2. - Alineatul (4) al articolului 5 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„(4) Ordinele și instrucțiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele și instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, cu excepția bugetelor locale, se emit, după caz, de ministrul finanțelor publice sau de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele și instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor și taxelor locale, reglementate de prezentul cod, se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.”

Art. 3. – (1) Sintagma „ordin al președintelui A.N.A.F./ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală/ordin al A.N.A.F.” din cuprinsul Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și din cuprinsul Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiește cu sintagma "ordin al ministrului finanțelor publice, cu consultarea A.N.A.F.", cu excepția următoarelor articole: art. 7 alin. (8) și (12), art. 30 alin. (1), (3) și (5), art. 35, art. 40 alin. (3), art. 52 alin. (21), art. 116 alin. (3), art. 118 alin. (1) lit. a), art. 120 alin. (1) și (2) art. 138 alin. (3), (8) și (9), art. 151 alin. (1), art. 220 alin. (2¹), art. 287 alin. (2), art. 313 alin. (3) și art. 335³ alin. (3) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și art. 5 alin. (4), art. 11 alin. (13), art. 25 alin. (4¹), art. 87 alin. (2), art. 106 alin. (7), art. 111 alin. (2) lit. e), art. 133 alin. (15¹), art. 154 alin. (3), art. 147 alin. (13) și (14), art. 316 alin. (9) și alin. (11) lit. h), art. 402 alin. (10) și (11), art. 403 alin. (2), art. 404 alin. (2) și (5), art. 406 alin. (1) lit. b), art. 409 alin. (2), art. 410 alin. (1), art. 432 alin. (1), art. 434, art. 435 alin. (3), (4) și (9) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. - (1) Ministerul Finanțelor Publice preia, începând cu data de 1 iunie 2019, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, activitatea de soluționare a

contestațiilor formulate împotriva titlurilor de creanță, precum și a altor acte administrative fiscale emise de organul central fiscal, posturile și personalul aferent acestora.

(2) Încadrarea personalului care se preia în condițiile alin. (1) în structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice se realizează în termenele și cu respectarea regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal.

(3) Personalul care se preia în condițiile alin. (1) beneficiază de drepturile salariale acordate potrivit legii, pentru categoriile de funcții din cadrul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice.

(4) Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice au obligația de a asigura cu titlu gratuit condițiile necesare pentru desfășurarea activității personalului preluat de către Ministerul Finanțelor Publice în condițiile alin.(1). Ministerul Finanțelor Publice încheie protocoale cu Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice prin care se stabilesc obligațiile părților.

(5) Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice pot exercita anumite atribuții legate de activitatea și personalul preluat în condițiile alin.(1), stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 5. - (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor Publice supune spre aprobare Guvernului hotărârea de modificare a actelor normative de organizare și funcționare ale Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) În termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii prevăzute la alin.(1), Ministerul Finanțelor Publice preia de la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, pe bază de protocol de predare-preluare, numărul de posturi, personalul, patrimoniul și prevederile bugetare corespunzătoare activității preluate.

Art. 6. - (1) Prevederile art. 270, 272 și 274 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 2-4, se aplică începând cu 1 iunie 2019. Contestațiile aflate în curs de soluționare la data de 1 iunie 2019 vor fi predate și soluționate de structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Prevederile art. 2 și 3 din prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare începând cu data 1 iulie 2019.

(3) În vederea realizării atribuției de elaborare a ordinelor ministrului finanțelor publice se majorează numărul de personal al Ministerului Finanțelor Publice și în mod corespunzător se diminuează numărul de personal al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și până la data de 1 iulie 2019 Ministerul Finanțelor Publice supune spre aprobarea Guvernului hotărârile de modificare a actelor normative de organizare și funcționare ale Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Ordinele președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală emise până la data de 1 iulie 2019 în aplicarea Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare și a Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, rămân în vigoare până la data aprobării ordinelor ministrului finanțelor publice, în măsura în care prevederile acestora nu contravin prevederilor legale în baza cărora au fost emise.

Art. 7. (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 38 alin.(4) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu drepturile salariale aferente lunii următoare intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului, personalul din cadrul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice beneficiază de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.

(2) Cu aceeași dată, pentru personalul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice, procentul de majorare a salariului de bază prevăzut la art.17 alin.(4) din Legea-cadru nr.153/2017,

cu modificările și completările ulterioare, crește cu 10 puncte procentuale.

Art. 8 Drepturile salariale aferente personalului aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice se recalculează și se stabilesc, prin derogare de la art. 34 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu completările ulterioare, în condițiile Legii-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, și în baza art.7 alin.(1) și (2), începând cu drepturile salariale aferente lunii următoare intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ